

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Bernardus Adelman de Adelmansfelden Ioanni Reuchlin Phorcensi

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

Frater ipſius nomine. N. negotia aliqua erga Sanctiſſimū expedire habeat, ut D. v. ab ipſo latius intelligere habet, & propterea me ſuplicauit eum erga. D. V. promotum habendo. Cum autem tempore uitæ ſuæ mihi & legitimo meo ſuis ſeruitiis ſemper diligentia ſumam erga nos exercuit. Ea de cauſa. D. V. intime implorando, eiꝯ fratri. Nan ſuis factis erga Sãctiſſimum ſubuenire uelitis. In hoc mihi rem gratiſſimã .V. D. faciet, quam Chriſtus foeliciter & longeuè conſeruet. Datum oppido meo Gruningen ſecunda feria poſt Bartholomæi apoſtoli. Anno &c. lxxx quarto.

Barbara filia & ſeruitrix ueſtra.

Bernardus Adelman de Adelmansfelden
Ioanni Reuchlin Phorcenſi.

S Alue amicorum optime. Nuper literas tuas accepi, quibus me qꝯ nihil in lucẽ nec ſcribendo nec dicendo tãquam Monachus inglorius proferã fatyrico more ut ſcribis arguis, facis quidem more præceptorum uir optime, qui non parum laudis ſibi ex diſcipulorum ſuorum proſectu uſurpare ſolent. Neqꝯ me (ut uerum fatear) adeo alienum eſſe a laude exiſtmes uelim, ut ſi quid in me ſcientiarum ſaltem minima laude dignum eſſet, utriuſqꝯ noſtrum gloriam mea ignauia ſupprimi committerem. Verum ut uerbis factiſſimi poetæ tibi reſpondeam, Qui ſua metitur pondera ferre poteſt. Ego quidem meipſum intus & in cute noui, ac hoc unum ſcio me nihil ſcire, neqꝯ te a quo imbutus ſum ac prima (ut ita dixerim) elementa hauſi culpauerim. Cuius fideliffima præcepta nunquam mihi deſuere. Sed quot fruſtrentur qui res arduas inuita Minerua aggrediuntur, non eſt meum nunc ſcribere, quare hæc miſſa faciamus, cum ſeipſum laudare uani, uituperare ſtulti hominis eſſe ſoleat. Quod translationem Vallæ in Iliade Homeri petis, libètiſſimo tibi pro meo in te amore operam meam nauarem, modo apud me translato illa eſſet. Ne tamen omnino me tuum deſyderium neglexiſſe exiſtmes. Mitto tibi traductionem Nicolai de Valle, quam iam pridem Romæ emi in nonnullis libris Homeri, quæ non mediocriter commendatur. Audiui tamẽ nuper totum Homerum a Ioanne Epifcopo Quinque eccleſiarũ Hungaro translatum in carmine eſſe, qui quantum in uerſu ualuerit temporibus noſtris, ſciunt omnes qui eius carmina & legerint & audiuerint. Quam

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD:

quidem translationem si habere possemus, crediderim ego eam & iucundiorē & utiliorē ceteris fore. Vale ac mihi aliquando re scribe. Ioannemq; Chrysostomum si habes in aliis operibus q̄ omni- liis ac sermonibus cum tabellario præfenti uti pollicitus es mitte. Et si quid a me quoq; requiris, tuus explorare quod optas labor, mihi iussa capessere phas est. Iterum uale iiii. Nonas Nouēbres. Anno salutis. M. CCCC. Ixxxx. A istadii.

Conradus Adelmanus nobilis Canonicus.

Ioanni Reuchlin Phorcensi.

Salutem dilectissime Reuchlin. Accepi literas tuas quæ mihi iu- cundissimæ cum ob earū ornatū & cōdecentiam, tū etiam pro- pter nostrā iam inueteratā familiaritatem fuerunt, Et quod me de Besarionis libro admones. Scias me superioribus diebus Aureæ apud Bernardum nostrum fuisse. Et si nuncius nō defuisset, adduxis- sem eum mecum. Spero tamē breui me fratrem reuisurum, siq; li- brum eum adducam, quem postq̄ reuertero apud me inuenies. Va- le, & q̄ desiderio tuo nunc quidem satisfacere non potui, mihi da ueniam, ac tuum Conradum non alio erga te animo esse q̄ semper fuerit tibi persuade. Ex Eluangen xxvi. Aprilis.

Hyuo Britannus de Alnetomenguidi Grammaticus

Aurelianensis, Ioanni Reuchlin Phorcensi. S. D. P.

Vix tandem repletus est nuncius (mi Ioannes) cui posses ad nos literas cōmittere, cuius tñ aduētus mihi q̄ iucūdus extiterit, nec ipse satis exprimere possum. Augebat enī quotidie falsa quædā de te tuisq; rebus opinio. Gaudeo igif̄ quē mortē obiisse for- midabā, nō animo tñ & corpore, qd̄ ipsum est maximū, sed rebus quoq; & fortuna bonis (ut aiūt) ualere. Id nūc restat, ut intermissū scribendi officii inter nos reuiuiscat. Ego qdem id plurimū deside- rabam quo grauius mihi fuit tuū adeo diuturnū silentium, fac igif̄ ut re nunc experiar quod uerbis frequentissime & literis iam deniq; pollicitus es. Quæ apud me deposita sunt, eodē hætenus loco man- ferunt quo ipse obfirmasti, parataq; tibi erunt ubi nuncius aduene- rit. Pædagogum illum postq̄ tuas mihi reddidit literas, nusquā uidi Intellexi tñ q̄ locū habitationis prudenter elegerit apud magistrū Iacobum de Donon. Non est tibi forsitan notus ipse Iacobus, Papiæ siquidē tum studebat cum tu apud nos eras. Vir est præstanti libera